

Megjelenik minden hó 1 én.
Előfizetési díj egy szám 1500 K.
Amerikában az előfizetési díj
portóval 2 dollár.
Tíz példányt portómentesen küldünk.

A FÜSPÖKIMETHODISTA
EGYHÁZ KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
WALLRABENSTEIN JAKAB
Nyiregyháza, Dessewffy-tér 10. sz.
Hova a kéziratok és előfizetések küldendők.

„Velünk“

(Máté 9, 49–50.)

Ma olyan idöket élünk, hogy az embert valamilyen csoporthoz vagy egyesülethez vagy testülethez vagy párthoz vagy osztályhoz vagy felekezethez vagy fajhoz sorozzák. Ha szegény s rongyos ruhában, szakadozott cipőben jár, akkor „proli“, ha selyemruhában jár s tele van aggatva arannyal meg drágakövekkel akkor „burzsuj“. Ha középiskolát és egyetemet végzett s családjával becsületes verejtékes munkája dacára nélkülöz akkor „Kansz“; ha meg egyszerű ruhában jár s a háziipar révén akar családját s hazája boldogulására közreműködni, akkor „Mansz“. Ha május elsejét ünnepli s a „Marseilleset“ énekl, akkor „szocialista“, ha meg a földetől s a gyárakból bizonyos részesedést követel, mint munkaközösség, akkor „kommunista“. Akik a nők számára több jogot kérnek, azok „feministák“; akik Lenin elveit lelkesednek, azok „Leninisták“; akik azt követelik, hogy a dohánytözsdéket, mozikat, italméréseket s egyebeket a zsidó kézbe el kell venni, azok „fajvédők“. Akik a mai névleges keresztyénséget nem tartják elegendőnek, hanem mélyebb hitet, Krisztus igazi, cselekedetekben való követését kívánják, azok „pietisták“ „baptisták“ „methodisták“. Kinek fehér az arcbőre, az a „fehér faj“, akinek korom fekete, az a „néger faj“, akinek pisze az orra s ferde a szeme, az a „sárga faj“, akiknek pedig görbe az orruk s göndör a hajuk, az „semita faj“ s mint ilyen nem kívánatos. Milyen kár, hogy az emberek ezen a földgolyón Krisztus eljövetele után 2000 évvel is még csak az orruk hegyéig látnak. Milyen kár, hogy ember az embert a születése, a foglalkozása, a hitbeli meggyőződése, az arc színe, a haja, az orra vagy a füle állása szerint tudja megítélni. Hát meddig lesz az még, hogy a török a keresztyént „gyaur kutyának“, a zsidó a keresztyént „goj“-nak, a

keresztyén a többi népet alsóbbrendűnek tartja? Meddig lesz az még, hogy csak az egyforma ruhában járók, az egy arcszint viselő, az egy társadalmi osztályhoz tartozók nézik egymást embernek s valamennyire testvérnek, minden mást azonban megvetnek, lenéznek, avagy üldöznék s elnyomnak?

Mért vették Jézus tanítványai rossz néven attól az embertől, aki Jézus nevében ördögöket üzött, hogy ő nem tartozott az ő csoportjukba, hogy nem „velük“ követte az Urat? Mert még gyarlók voltak, még bizonyos emberi külső szokásokban akadtak fenn, azt hitték csak az lehet Jézus követője, aki éppen úgy követi Jézust, mint ők, aki ugyan azon az uton halad mint ők, aki az ő tudtuk és engedélyük nélkül nem beszél s nem cselekszik semmit! Ugyan abba a hibába estek, mint a farizeusok és irástudók, akik megbotránkoztak azon, hogy Jézus hogyan hirdetheti az Igét, mikor azt nem tanulta, nem végzett olyan magas iskolát, mint ők. De ugyan azt a hibát követik el a mai irástudók is, mikor megbotránkoznak azon, hogy Isten áldotta egyszerű hívő lelkek merik a bibliát kezükbe venni s olvasgatva s elmélyedve benne, másoknak magyarázgatni, őket hívni a megtérésre s a Krisztus követésére. Ma is az a vád, hogy „hiszen ezek azt nem tanulták“.

Jézus tanítványai akkor annak az ördög-üző, Jézus nevében gyógyító embernek a tevékenységében nem láttak volna semmit, ha velük lett volna. De az bántotta őket, hogy nem velük volt!

Jézus azonban rámutatott, hogy mit kell érteni ez alatt a szó alatt: velünk! Jézus megnyitotta tanítványai szemét, hogy ki van tulajdonképpen ő vele s ki nincsen vele. Aki az ő nevében jár kel az emberek közt, s az ő nevének segítségével gyógyítgat lelkeket, az ha nincs is abban a tizenkettes csoportban, azért bele tartozik abba nagyobbik csoportba, aki

Jézust megismerte, megszerette s az ő országa terjesztéséért imádkozik, dolgozik, él, hal.

Jézus rámutatott, hogy lehet valaki az ő követője úgy is, hogy az a tizenkettes csoport nem tud róla.

Ott volt a tizenkettő közt Judás. Közöttük volt 3 évig, látott mindent, amit Jézus tett; hallott mindent, amit tanított, élvezte Jézus szeretetét s még sem volt Jézus igaz tanítványa, hanem árulója.

Lehet ma egy emberi csoportosulásnak, mondjuk felekezetnek sok-sok tagja, látszólag egy és ugyanazon szokásokat tartják, keresztkelnek, templomba járnak, urvacsorálnak, be vannak írva az anyakönyvekbe, mint római katolikusok, vagy mint lutheránusok, vagy reformátusok, de a valóságban, s ilyeneket igen sokakat ismerek, mióta értebb ésszel gondolkodnak, tudni sem akarnak az illető felekezetnek a tantételeiről, meghasonlottak lélekben azokkal a dogmákkal s hiszik azt, amit Häckel vagy Darwin, vagy más természettudósok s bölcsészek hirdettek. Lehet valaki teszem fel a lutheránus egyház tagja, sőt még annak a papja is, s azért nem hisz abból, amit Luther hirdetett semmit! Luther megtért az erfurti zárdában s bizonyos volt büneinek bocsánatja felől, ma lehet valaki lutheránus úgy is, ha a megtérés szükségét tagadja, Luther hitt a feltámadott Krisztusban, s mikor lelki-küzdemei voltak s nagy feladatok előtt állott, oda írta íróasztalára, az ajtófélfára: „vivit, vivit” t. i. „Jézus él, Jézus él”. Ő a feltámadott, a ma is élő Jézus Krisztust vallotta. Éppen úgy mint Pál apostol; ez adott neki erőt a munkára, a küzdelemre. De ma lehet valaki

lutheránus úgy is, hogy tagadja a Krisztus feltámadását. Látszólag tehát azokkal tart, akik a „Luther” nevét viselik, a valóságban azonban nincsen velük. Viszont lehetséges, amint úgy is van, hogy igen sokan hisznek a feltámadott Krisztusban, sőt éppen azért hisznek, mert a feltámadott szólt hozzájuk, mint egykor Saulushoz is; s azért nem tartoznak abba a táborba, amelyikbe teszem fel a lutheránusok. Kérdem ezek után, ki jár igazán Luther szellemében, Luther tanítása és élete szerint? Az, aki tagadja az élő Krisztust, de névleg lutheránus, vagy az aki nem lutheránus, de személyes Megváltójának vallja a feltámadott Krisztust úgy mint Luther?

Hogy ki van „velünk” s ki van „ellenünk” az tehát nem a külső magatartástól s hovatartozandóságtól függ. Amíg a külső szerint ítélnék az emberek, addig mindig lesznek pártok, osztályok, felekezetek s fajok közötti irigykedések, féltékenykedések, surlódások, harcok.

Tanuljunk magától Jézustól! Ő nem nézte Jákob kuljánál, hogy az a paráznaságban élő nő „samáriai”, hanem azt, hogy bűnös, s megtérésre van szüksége. A 10 bélpoklostól sem kérdezte mielőtt meggyógyította őket: ti pedig milyen fajhoz s milyen felekezethez, milyen osztályhoz tartoztok, hanem meggyógyította őket. A római századost sem utasította vissza kérésével azzal megokolással: ti rómaiak az én zsidó népem elnyomói, kiszípolozói vagytok, veletek szóba sem állok; nem, Jézus nem így beszélt, hanem a rómainak, az ellenségnek a tisztnek katoná ruhája alatt, a szolgálólánéért dobogó szívben lakozó hitet nézte s ez döntötte el tulajdonképpen azt a kérdést is,

Ferde fogalmak.

A methodista hívőkről sok ferde fogalom van népünk közt elterjedve. Mult számunkban tisztáztuk az egyik ferde fogalmat, hogy t. i. mi, mint a Jézus Krisztusnak komoly követői, nem lehetünk Antikrisztusok, mint ahogy a hitetlen világ vak vezérei szeretik azt állítani szóban és írásban. Mi a Jézusért élünk, halunk. Antikrisztus az, aki Krisztusban nem hisz, Krisztus tanítását nem fogadja be, s Krisztus életével homlokegyenest ellenkező életet él. Ilyen Antikrisztusokat a különféle fajoknál, felekezeteknél s osztályoknál nagy számban találhatunk. Egy másik ferde fogalom a methodista hívőkről, hogy ők eladták magukat amerikai dollárokért; s mindenki aki be áll hozzájuk tagnak, az legalább havi 40—50 dollár segélyt kap, vagy ha üzletet tart fenn, hát tekintélyes pénzbeli támogatásban részesül, hogy fellendüljön az üzlete. Ezt az egyszerű néprétegek azért hiszik, mert szellemi vezérek így adják be nekik írásban vagy szóban. Jöttek már ilyen mó-

don félrevezetett egyének s jelentkeztek tagnak, ha egy-egy szép öltönyt, vagy egy tekintélyes összeg dollárt kapnának. Ilyen módon már megvásárolhattunk volna száz meg százezer embert.

Mások úgy vannak értesítve, hogy aki hozzánk beáll, annak ha katolikus, hát meg kell átkoznia a boldogságos szűz anyát, Máriát. Mikor pedig jobban megismernek minket, azt veszik észre, hogy mi Jézus édes anyját, mint mélyen hívő vallásos lelket, s mint gyermekét Isten félelemre nevelő gondos jó anyát tiszteljük s őt az összes anyák elé, mint jó példát állítjuk oda s soha, de soha Mária ellen tiszteletlenül nem nyilatkozunk. De napról napra halljuk éppen olyanok ajkáról, kiktől e vádak erednek, hogy nemcsak szűz Máriát, de Jézust is, meg a Szent lelket is, meg az Istent is szidják és káromolják. Sőt láttunk már plakátokat álmásokon, városokban, falvakban, ahol a megkeresztelt keresztyéneket akik a hívőkre olyan csunya rágalmakat szólnak, figyelmeztetik, hogy ne káromkodjanak s mosdatlan szájokba ne vegyék az Isten szent nevét! Mi hívők Máriát

hova tartozott a százados, kiknek táborába: Krisztus ellenségei, avagy Krisztus barátainak táborába. Ha tanítványai kérdezték volna Jézust: Hát ez a római tiszt hová tartozik, velünk, v. ellenünk van-e? Jézus bizonyára ezt felelte volna: velünk van!

Mi örvendezünk, hogy ezt tudhatjuk! Örülünk, hogy Jézus nem személyválogató, nem néz fajra, felekezetre, osztályra, színre, nyelvre, foglalkozásra, férfira vagy nőre, kicsinyre vagy nagyra, szegényre v. gazdagra, hanem a szívek mélyére. S ha ott felfedezi hogy valaki úgy tud szeretni, mint ő szeretett, s úgy tud szolgálni, mint ő szolgált, s úgy tud szenvedni, mint ő szenvedett, s úgy tud gondolkodni, mint ő gondolkozott, s olyan indulat lakozik benne, mint ő benne lakozott, akkor ő az ilyen emberekről, ha hovatarozandóságuk az emberek szemében különféle szempontok miatt vitássá válik, mint egyedüli döntő bíró ezt mondja: Ezek az enyéme! Velem vannak! W. J.

Minél közelebb vagyunk Krisztushoz, annál közelebb vagyunk egymáshoz.

*

Ha valaki csak zsebében hordja a bibliát, még nem nevezhető bibliásnak.

*

A megbocsátani nem tudó ember nem élhet közösségben a megbocsátó Istennel!

*

Gondold végig mindazt a sok bünt, silány-ságot, henyéséget, képmutatást, mely környezeted életében található — s kérdezd majd, vajjon nem-e vagy benne részes? -

sokkal nagyobb tiszteletben részesítjük, mint a hitetlenek. Nekünk Mária mindig Jézus Krisztusnak, ami Megváltónknak édes anyja marad, kit tisztelünk bár, de nem imádunk, mert ez Isten parancsolatja ellen volna.

Egy másik ferde fogalom az is, hogy sokan szeretnének hitünkre áttérni vagy mint mondani szokták, hozzánk „betérni,” csak ne kellene az ő eddigi felekezetükből „kiállni” vagy „kitérni.” Ilyenkor mindig erősen kell hangsúlyoznunk azt, hogy hozzánk nem lehet „áttérni” vagy „betérni!” Hát? Aki hozzánk akar csatlakozni, annak előbb „meg kell térnie!” Csak az aki „megtért” lehet rendes tagja a methodista gyülekezetnek. Aki pedig „megtért” ha hazug volt, nem fog többé hazudni, ha iszákos volt, többé nem iszik, ha istenkáromló volt, most Istenimádó, ha lusta volt, most szorgalmas lesz. Az ilyen embertől aztán nem követeljük hogy „kitérjen” vagy „áttérjen!” Mert hiszen ami a fő, hogy belül átalakult, hogy kitért a bűnből s áttért egy új életre, hogy gazdát cserélt, a sátán helyett most Jézusnak szolgál, az már elegendő.

Funk Márton superintendens testvérünk, 16-án meglátogatta miskolczi kis gyülekezetünket s e gyülekezet külállomását Hejőcsabát, hol Bufe afrikai misszionáriussal együtt szolgált ottani testvéreinknek, kik nagyon örültek a látogatásnak.

Negyedévi konferencia volt május hó folyamán Kaposzsekcsön és Nyiregyházán. A Nyiregyházi konferencia alkalmával Bufe misszionárius szolgált vasárnap és szerda este az Igével igen szép számú hallgatóságnak. Hétfőn és kedden este tanyasi hiveinknek szolgált a misszionárius igen érdekes, tanulságos, hitmélítő szavakkal.

Dr. Mott János a ker. ifj. egyletek és a Ker. Diákszövetség elnöke s főtitkára ápr. 24-én Budapesten volt meglátogatni a magyar ker. ifjusági egyleteket s a Ker. Diákszövetséget. A különböző felekezetek vezetői Dr. Ravasz ref. püspökhöz voltak hivatalosak 5 órai teára. Este 6 órakor a ref. theologia disztermében, majd este 8 kor ez egyetem aulájában tartott Dr. Mott előadásokat. Tapasztalatairól beszélt, melyeket Afrikában, Kisázsziában s a Balkánon szerzett. Az emberek mindenütt valami új életerő után vágyódnak. Az ifjuság erős, bölcs vezérek után vágyódik. A mohamedanizmus képtelen új világot teremteni, mert elnyomja a nőt. Moha-

Hogy megtérjen és új életet éljen az a fontos. Hogy a régi ember haljon meg s szülessen benne új ember, hogy a Krisztus indítja lakozzék benne, azt követeljük.

Nekünk mellékes hogy református szempontból tért e meg valaki vagy „lutheránus szempontból,” vagy „methodista szempontból,” a fő az hogy megtért, s megtérése utáni élete bizonyítja, hogy tényleg új ember lett belőle, új teremtvény.

Mi nem hangsúlyozzuk, hogy methodista szempontból nézve teljes-e a megtérése, vagy „református szempontból” helyesebb lett volna nekünk az a fontos hogy a „megtérés” tényleg minél több emberben végbe menjen.

Mikor Keresztelő János künn a pusztában hirdette a megtérés szükségét, akkor nem tudta, hogy kétezer év után tudós egyházférfiak azt fogják vizsgálni s boncolgatni, hogy milyen a megtérés fogalma, „református” és milyen „methodista” és milyen az „üdvhadserégé” és milyen „baptista” s milyen „lutheránus” s milyen „katholikus” szempontból. Ő csak azt az egyet tudta

medán katonai és politikai vezetők maguk mondták Dr. Mottnak, hogy féltik vallásukat, mely csőd elé jutott, mert nem tudja az emberek testvériesülését keresztülvinni. A leszerelési konferenciáról hazafelé utaztában mondotta Kaló, a japán admirális Dr. Mottnak, hogy most a vallási vezetőkön a sor, hogy vezessék a népeket egy új világ felé. Az élő Jézusra van minden népnek szüksége, aki minden királyok királya. Isten mindég a nagy összeomlások idején támasztott új idöket. Így lesz ez most is. A legközelebbi 10 év nagy isteni lehetőségeket rejt magában.

A hallgatóság örült, hogy Jézusnak ezen hű s a Mesterért rajongó ifjusági vezért hallgathatta. A methodista egyház pedig különösen annak örül, hogy az egyesült evangéliumi egyháznak ő adhatta Mott Jánost, ki nem lelkész, hanem jogász ember. Mint ilyen az amerikai methodista egyháznak is már sok kiváló szolgálatot tett.

Rabok kenyere. A pécsi fogházban rendszeres missziói munka folyik. Vasárnap délutánonként komoly tárgyú felolvasások tartására és bibliamagyarázatokkal igyekeznek a református rabokat megnyerni a Krisztásnak. Ennek a lelki munkának gyümölcsét akarja előmozdítani a rabok kenyere. A pécsi gyülekezet tagja ugyanis mentő szeretetből vasárnapról-vasárnapra gondoskodnak arról, hogy a fogházmisszió óra végével egy darab pulis kenyert kaphasson minden rab. A gondoskodó szeretet láttára a lelki kenyeret is szívesen fogadják.

s látta, hogy mindenkinek szüksége van megtérésre!

Ezeket a erde fogalmakat tisztáznunk kellett hogy mindazok az egyszerű s nem egyszerű emberek, akik ellátogatnak összejöveteleinkre s akik hallanak vagy tudnak rólunk saját magunktól hallják már hogy mi nem Antikrisztusok, hanem Krisztus követők vagyunk; hallják meg mitőlünk, hogy hozzánk nem lehet áttérni, hanem nálunk meg kell térni, vegyék tudomásul, hogy mi nem követeljük a felekezettől való kilépést, hanem, hogy a bűnös világból lépjen ki a megtérő ember s lépjen Isten gyermekei közé, kik vele egy cél felé törekednek s imáikkal, szeretetükkel támogatják a megtért lelkeket a megszentelődés, a Krisztus nyomdokaiiban való haladás nehéz útjában. Akik mást állítanak rólunk, azok minket nem ismernek, vagy pedig ha ismernek, szándékosan ferde világitásba helyeznek. Mi szeretjük az őszinte, a magyaros nyílt beszédet! Erre éppen Jézus Krisztus tanított meg, mikor megtértünk; s mivel megtértünk, nem tehetünk mást, mint a Mester nyomdokain haladni!

Nyilassy.

1158. Ilyen az emberi szív. A kis Frigyes édes anyjától egy szép almát kapott avval az utasítással, hogy ossza meg keresztyéniesen Ilona testvérel. Frigyes kérdezi anyját hogyan kell „keresztyéniesen“ megosztani? „Nos ugy, hogy a nagyobbik részt Ilonkának juttatod:“ mondá az anya: Erre Frigyes oda adja az almát Ilonkának e szavakkal: „Ilonka oszd meg keresztyéniesen.“

Ilyen az önző szív már kicsi korától.

2. **Kötelesség alól való kibuvás** A mama azt mondja Marci fiának, hogy menjen csak a ruhakosárhoz s hozza el onnan a harisnyát. De Marcinak nincsen inyére a dolog, éppen játszik valamivel s durcásan azt mondja, hogy azt a Pista is megteheti. Csakhogy Pista azzal hártja el magáról a felszólítást, hogy a mama már előbb Marinak szolt, hát menjen Mari érte. Mig így egyik is másik is keres kibuvót s keserítik anyjukat — az maga megy érte. Milyen ferde nevelés.

3. **Alvás.** Azér! mert valaki otthon nem aludta ki magát, ne az istentisztelet alatt igyekezzék pótolni az éjszakát! Pedig sokan édesen bóbiskolnak, közben a sátán elrabolja a drága vetőmagot! Alvók — ébredjétek s örködjétek!

1159. **„Jézusomat ismeri?“** Egy igen tanult, de az evangéliumtól távol álló ember vasárnapi istentisztelet után a lelkészhez lépve azt mondtotta: „Az ön templomában megtaláltam Üdvözítőmet s általa lelki békességet. De nem az Ön beszédjei által. Egy vasárnap, amint a templom ajtóhoz értem, egy öreg anyóka éppen be akart menni s én karomat nyujtva felvezettem az anyókat a lépcsőn. Szónélkül haladtunk. Barázdás arcán valami megmagyarázhatatlan szelidség s béke volt észrevehető, ugy, hogy szememet nem tudtam róla levenni. Egyszerre csak felém fordulva kérdi tőlem „Jézusomat ismeri-e?“ Kérdésére nem feleltem. De a kérdés volt az indító ok arra, hogy mindaddig kerestem Jézust, mig meg nem találtam s olyan boldog, ragyogó arcu nem lettem, mint az öreg anyóka. Mert megtaláltam Jézusban üdvözítőmet, azért jöttem lelkész urhoz is, hogy ezt elmondjam, valamint azt, hogy most boldog vagyok.“

5. **„Mindenkör hálákat adni!“** A harmincéves háboru idejéből (1618—1648) van feljegyezve Rinkart Mártonról, hogy mi mindent szenvedett. A pestis az ő szülő városában 8000 embert vitt el; köztük Rinkartnak szeretett feleségét, bátyját, két lelkész kollegát s az egész presbyteriumot. Utána oly éhínség ütötte fel fejét, hogy 20—30 ember is vadászott egy csavargó kutyára vagy macskára s boldog volt, aki

elfoghatta; sőt 40 ember verekedett egy elhullott varjuért. Mindezekhez a szenvedésekhez hozzájött még egy durva svéd generalisnak a zsarolása, ki 2000 tallért préselt ki Rinkart gyűtekezetétől. Dacára az ilyen szomorú viszonyoknak és sokféle hosszú szenvedéseknek, Rinkart Istenbe vetett bizodalommal így énekelt:

Jer dicsérjük Istent
Szívvel, szájjal, lélekkel,
Ki nagy dicső dolgot
Cselekszik mindennel
Anyánknak méhétől fogva, hogy eltartott,
És számtalan jókat egyedül ő adott —

6. **Önfeláldozás.** Egy hideg téli napon három gyermek az erdőn át igyekezett hazafelé. Nagy hóvihár dühöngött s egészen betemette az utat. Esteledett. A három gyermek elfáradt, nem volt egyéb hátra, mint az erdőben eltölteni az éjszakát. A legidősebb egy 10 éves leánya, egy kis száraz lombot meg mohát gyűjtött s kis testvérkéinek fekvőhelyét készítette, sőt annyira ment festvéri szeretetében, hogy fe'ső ruháját levelve azzal betakarta a didergőket. Másnap reggel a kereső szülők ott találták a két kis gyermeket, amint ágyikójukon édesen aludtak, de nem messze tőlük ott feküdt egy szál ingben megfagyva, élettelenül önfeláldozó 10 éves kis lányuk.

7. **Világító torony világosság nélkül.** Egy francia gőzös a tengeren büszkén halad. Vihar támadt Esteledett. A hajó éppen a szirtekkel környezett Mallorea és Minorea szigetek közelébe ért. A kapitány vizsgálódó szemmel kutatta a világító torony irányát, hiába, nem látott sötétségnél egyebet. Borzadva gondolt arra a sok hajótörésre, ami ezen a tájon már megtörtént. Amint így gondolkodik, egyszerre egy hatalmas robaj, az ő hajója is szirtbe ütközött s egy kivételével elmerültek mindnyájan.

Amint nem ér a világító torony világosság nélkül semmit, úgy a keresztyén nem ér semmit hit nélkül. Környezeted lássa, érezze, tudja, hogy te Jézus Krisztus követője vagy, szavaid, életed bizonyítsák ezt. Csak így lehetsz környezetben világosság.

8. **„Édes anyám prédikációja“.** Egy fiatal lelkész szombat este íróasztala mellett ülve, másnap tartandó beköszöntő beszédjén gondolkodott. Nagy tudással szerkesztett beszéd volt. Egyszerre csak mintegy látomászerűen ott volt a szeme előtt édes anyja halálos ágya s halotta megint édes anyja utolsó szavát: „János fiam, legyen mindenkor pár jó szavad Krisztus számára!“ Ez a visszaemlékezés megindította szívét. Mégegyszer átnézte beszédjét. Ijedve vette észre, hogy tele van bölcs emberektől származó bölcs mondásokkal, de Jézusról, az Üdvözítőről egyetlen jó szó sincsen, pedig édes anyja erre kérte. Összetépte a kéziratot, letérdelt s bocsánatot kért az Urtól. Másnap tele templom előtt beszélt a fiatal lelkész a feltáma-

dott, a szivekben lakozó Krisztusról, amint édes anyja mondotta s amint ő nála látta s az egész hallgatóság nagy áldással hallgatta fiatal lelkésze beszédjét. Istentisztelet után egy öreg néni kezeledett a lelkész felé s könyvelt szemmel megszorította kezét s azt mondta: „Édes anyád bizonyára nagyon örült odafenn mai beszédeden“. A lelkész pedig azt mondta: „Igen, hisz édes anyám prédikációja volt“.

Az ájtatos hívek lelkészeiktől, nem Nietsche és Schoppenhauer meg más bölcsészek tudományát akarják hallani, hanem megsebzett szívükre gyógyírt, éhező lelkük számára mennyei mannákat várnak. Ezt pedig semmiféle tudomány nem adhatja, egyedül az élő Jézus.

9. **„A legjobbat már megkaptam“.** A Bajórokknak volt a régi időben egy igen istenfélő hercegük, aki alattvalói ügyes bajos dolgait a szívében viselte. Egy nap egy szegény ember házához került a fejedelem s érdeklődött hogy-léte felől s azt is mondotta, hogy ha valamiben segítségére lehet, kérjen tőle s ő szívesen ad segélyt. Erre azt mondta a szegény ember: „A legjobbat már megkaptam Öntől“. Hogy, hogy? érdeklődött a fejedelem. Erre elmondta a szegény ember, hogy volt egy rossz fia, aki dologkerülő, rossz utakra tévedt, testileg, lelkiileg züllött fiatal ember volt, kivel az apa nem bírt már. Egy nap a kápolna közelében volt, mikor észrevette, hogy a fejedelem bemegy a kápolnába. Kíváncsi volt mit csinál a fejedelem a kápolnában, azért utána sompolygott s azt látta, hogy a fejedelem az oltár előtt leborult s csendes imádkozott! Ettől a pillanattól fogva megváltozott a fia, dolgos, józan életű, istenfélő ember lett belőle. Ezt a fejedelemnek köszönheti, jobb ajándékot nem adhat már, mint amilyent kapott!

Ime az önkéntelen példaadás is mit eredményezhet! Milyen a te életed, gondolkodásod, beszéded, imádkozásod? Jó avagy rossz irányba vezet-e befolyásod a te környezetet?

Kit kísért a sátán? Egy idősebb urasági szolga, mikor meghallotta a keresztről szóló beszédet, elfogadta az ígét és átadta szívét Jézusnak. Mivel azonban teljes őszinteséggel akarta követni Urát, sok kísértésben volt része és ezt nem is tudta eltitkolni, úgy hogy ura, — akinél szolgált — is gyakran észrevette ezt. Egy napon mindketten elmentek vadkacsa-vadászatra és mivel az öreg szolga kissé szomorúan lógatta fejét, megkérdezte a gazdája:

— Mi az, Sándor bácsi, megint kísértései vannak?

— Igen, uram, a sátán minduntalan megzavarja szívem békéjét, — szólt a szolga.

— Mondja Sándor bácsi, — folytatta az ura, — hogy lehet az, hogy a sátán engem egyáltalán nem kísért, holott a maguk véleménye szerint Istentelen ember vagyok? Hogyan lehet az, hogy a hitetleneket békén hagyja és csak a hívőket zavarja?

Mielőtt a szolga felelni tudott volna, hirtelen felrepült előttük egy sereg vadkacsa. Az ur gyorsan tüzelt és egy kacsza holtan bukott le, míg egy másik megsebesült.

— Gyorsan, Sándor bácsi, először a megsebesült kacsát hozza el, — szölt az ur.

A szolga elszaladt és ura parancsa szerint először a sebesültet hozta és csak később a holtat. Mikor visszaért urához, akkor volt csak alkalma, hogy válaszoljon ennek kérdésére:

— Láska, tekintetes ur, így tesz velünk a sátán is. Én egy sebesült madár vagyok, azért szalad utánam a sátán, hogy megfogjon. A tekintetes úr ellenben teljesen holt a bűnben, így tehát nem kell törnie magát utána, mert tudja, hogy ugy is az övé lesz.

Az öreg szolga válaszában jó adag egészséges teológiát találunk. Ha valaki valóban újjászületik Istentől, akkor a gonosz lélek éjjel-nappal azon törekszik, hogy az illetőt ismét hálójába vonja vissza. Azokat ellenben, akikről tudja, hogy benne vannak a bűn tengerében, szabadon és nyugodtan engedi szenvedélyeik szolgálatában.

Ifjusági ünnepély Nyiregyházan máj. 17-én este 8—11-ig a nyiregyházi methodista gyülekezet ifjusága a kápolna nagytermében igen szép vallásos estélyt tartott szeretetvendégséggel egybekötve. Ifjak, hajadonok szavaltak, párbeszédet adtak elő, a serdülők, az énekkar énekelt, a fuvózenekar pedig hol a karénekesből, hol a Hozsánából, hol meg a Sionból játszott kedves énekeket. Az ifjusághoz Funk Márton superintendus testvér és Bufe afrikai misszionárius testvér szólottak, mindketten buzdítván az ifjuságot arra, hogy a „fel a fejjel, az ár ellen“ el a bűnös világból, a Krisztusnak átadva a testet és a lelket, kövessék a Mestert mindhalálig s boldog ifjuságuk, s boldog öreg koruk lesz.

A nyiregyházi ifjuság kirándulása Nagy-kállóba. Máj. 18-án az ifjuság énekkar és fuvózenekar Bufe misszionáriussal remek szép napsugárban s virág illatban kirándult Nagy-kállóba s ott egy udvaron, isten szabad ege alatt, a nagy számban összesereglett hallgatóknak szolgáltak énekekkel és isten igéjével. A zenekar sok olyan hallgatót vonzott, aki máskor nem igen jött el. A misszionárius sok érdekes élményét mondotta el 8 évi afrikai néger missziójából. Beszélt a pogány népek lelki nyomoráról a nőknek alárendelt szerepéről, a babonáról, egyes népszokásokról s arról mikép ábítózza a pogány nép is a bűntől megváltó Jézus Krisztust. Több kállói hallgatóra oly mély benyomást tettek a különféle bizonyágtételek,

hogy a nyiregyházi testvérekhez csatlakozva bejöttek Nyiregyházára az esti isentiszteletre, hol megegyeszer meghallgatták Bufe misszionárius afrikai tapasztalataiból merített előadását. Istentisztelet után a kállóiak egyes gyülekezeti családoknál s a lelkész testvér házában voltak elszállásolva. Az ifjuság sugárzó arccal tömörül vasárnapról vasárnapra kisebb nagyobb csoportokba (15—20—40—50) s hol ide, hol oda rándul ki, nem sajnálva a költséget és fáradságot, mert tudja hogy ezáltal a Mester parancsát teljesíti. Elmenvén a világba tanítatok meg minden népeket. Ifjuságunk megértette azt, amit minden hívőnek meg kell érteni, hogy azt az örömet és boldogságot, amit nyertünk Jézustól, azt másoknak is át kell adnunk s ha minket a Mester látókká tett, akkor kötelességünk a vakokat Ő hozzá vezetni, hogy őket is gyógyítsa. Aki megvan mentve az nem nyugodhatik, annak menteni kell. Mint a mentők oda sietnek ahol baj van és hívják őket, ugy ami ifjuságunk is kész örömmel siet oda ahova hívják. Az Ur áldja meg mindkét nembeli ifjuságot — űk egy jobb kornak előharcosai, utörői, sőt egy következő boldogabb, hívő korszaknak az ősei!

2011. 38. Hű mindhalálig. Az első századokban a római hadseregben egy Marinus nevű keresztyén katona volt. Szülei előkelő gazdag emberek. Mint katona bátorságával s vitézségével kilűnt. Szerették s feljebbvalója századosná akarta előléptetni. Egyik irigye e miatt feljelentette Marinust, hogy ő keresztyén s nem áldoz az isteneknek s a császárnak s e miatt nem lehet őt előléptetni. A parancsnok a fiatal katonának 3 napi gondolkodási időt adott, hogy vagy áldoz az isteneknek s százados lesz, vagy pedig hű marad Jézushoz s meghal. Marinus elment a falubeli püspökhöz s általa előkészítette magát a halálra. A püspök eszébe juttatta Marinusnak azokat az ígéreteket, melyeket Jézus a hozzá hű követőknek kilátásba helyezett, akkor elébe tartotta a kardot, mely jelezte a századosi rangot és a bibliát s azt mondta: válasz! Marinus pillanatnyilag sem ingadozott, a bibliát választotta. Visszament a táborba s mint Jézus hű követője s bátor hitvalló türte a mártír halált!

Ilyen Krisztustvalló ifjuságra van ma is szükségünk!

„A biblia legértékesebb kincsem, nélküle nagyon szegény volnék.“ (Kant)

Ami a jószágnak a legelő, az embernek a ház, a madárnak a fészek, a cserjének a szikla, a halaknak a folyam, az a biblia a hívő lelkeknek.“ (Luther.)

Ahol az emberiség szenvedett, akármilyen volt is a hitvallása, faja vagy jelleme, Jézusnak jóindulata ott alkalmat keresett a szolgálatra.

Két gyermek története.

Kedves gyermekek! Tudom, hogy szeretitek a szép színes meséket, a szomorú, meg a vig történeteket. Ma nem mondok mesét, hanem valóban megtörtént dolgot. Ugy mondom el, amint leírva találtam egy jó református újságban, a Ker. Családban. Az első történet előtt elmondok egy kis történetecskét, amit már régen olvastam, de amire azóta is igen sokszor gondolok:

Egy kis lány egyszer azt álmodta, hogy egy angyal meg ő felrepülnek a mennyországba. Csodaszépeket látott. Minél beljebb került annál szebbet látott. Egyszer egy kimondhatatlan szép templom előtt megálltak. A leányka szeretett volna bemenni a templomba, mert gyönyörű angyali éneket hallott bennről, de az angyal nem engedte. Azt mondta a leánykának: Te oda be nem mész! A leánykának arra a kérdésére, hogy miért nem, az angyal oda mutatott a templom falára, hol egy téglá hiányzott s azt mondta a leánykának, az onnan hiányzó téglát neked kellett volna idehoznod, de te ezt elmulasztottad, azért nem léphetsz a templomba. A kis leányka sirt, mert nagyon szeretett volna bemenni a templomba s nagyon fájt neki ez a mulasztása; fájdalmában felébredt. Eltökélte azonban most, hogy ezentul szorgalmasan látogatja Isten házát, Isten Igéjét szeretettel olvassa s megtartja, a szegényekkel lőt tesz, hogy egyszer halála után, lelke bejuthasson a mennyek országának gyönyörű templomába.

Ez a történet jutott eszembe, mikor azt olvastam az említett lapban, hogy a sóstófalvi ref. lelkész elé husvét másodnapján egy kicsiny legényke lépett, Lenkei Bertalan II-od oszt. elemista fiu s mondja, hogy amit öntözés közben kapott, ő azt a templomra szánta. Építsenek abból templomot! Az adakozásra senki nem biztatta, teljesen az ő gyermekszívének gondolata volt. Kis Lenkei Berci, hogy ha Isten kegyelméből megépül majdan a sóstófalvai templom, abban a te adományod tündöklő, ragyogó kődarab leszen.

Egy második osztályba járó elemi iskolai gyermek ime, megvonja magától azt a kis pénzt, amit a husvétii locsolásból kapott, hogy ő is hozzájárulhasson a templom felépítéséhez. Biztosra vehettek, kedves gyermekek, hogy a jó Isten, ennek a kis elemista fiúnak az adományára nagy szeretettel néz. Sokkal jobban tetszik neki ez a kis adomány, mint sok gazdag embernek sok aranya.

A másik történet is egy kis fiuról szól, de ez már nem ilyen épületes. Annak lelkében nem lakik az Isten iránti szeretet. Ellenkezőleg, a kis gyermek szívében már ott lakozik az irigység és a gyűlölet, meg a bosszúvágy. Ha meg nem

történt volna, nem is tudnám elhinni, hogy egy kis gyermekszívben már oly nagy harag, oly keserű irigység s oly forró bosszúvágy tud lakozni. Halljátok röviden a történetet:

A Csepregi járásban levő Pelsőszakony községet a minap óriási tüzvész pusztította el, melyet Téli Pál szabómester 14 éves fia okozott. A gyermeknek az apa nem vett ünneplő ruhát testvérei ellenben kaptak. Emiatt a gyermek bosszúból, mikor a háznép a templomban volt, felgyújtotta az apja házát, honnan azután a tüzvész elterjedt az egész községre.

Rövid a történet úgy e, de mennyi ijedelmet, mennyi szomorúságot, mennyi gondot okozott nemcsak a szülőknek, hanem az egész községnek.

Ime előttetek áll két fiu története. Az egyik kis pénzecskéjével hozzájárul, hogy egy egész község templomhoz jusson, a másik meg az ő gyűlölködő szívéből arra indítatik, hogy egy egész községnek fájdalmat s szomorúságot okozzon. Ha ez az utóbbi fiu szerette volna Jézust, a bibliát s Isten házát, vajjon felgyújtotta volna-e édes apja házát? Ugy-e hogy nem.

Látjátok aki szereti Istent, annak öröm az élete s másoknak is örömet szerez, de aki nem szereti az Istent s az Ő igéjét az maga nem tud örülni s másoknak sem okoz örömet csak keserűséget és bánatot! Melyik fiu volt a szülőknek engedelmes jó fia? Melyik szerzett családjának és az egész községnek örömet? Melyik fiuhoz akartok ti hasonlítani? Melyikről beszélnek jót s melyikről rosszat? Melyik fiu kedves fia szüleinek? Az új testamentomban melyik 12 éves fiuról van felírva, hogy szüleinek engedelmes, jó fia volt, kiben Istennek s a szülőknek is öröme teltett?

Kihez kell tehát nektek is hasonlítaniotok?

Kitől tanultatok Isten és a szülők iránti szeretet? . . . Ugy van. Jézustól! Tanultatok is mindenkoron Jézustól már kicsiny korotoktól fogva amíg csak éltek itt e földön, akkor egész biztosak lehettek abban, hogy a menyek országában ti is ott lesztok ahol Jézus Krisztus van!

Gyermek barát.

Dicsérjétek az Urat.

*Dicsérjétek a mennyek, földnek Urát
És ismerjétek meg az Ő hatalmát.
És tudjátok meg, hogy Ő létezik,
Hogy a mennyen és földön uralkodik.*

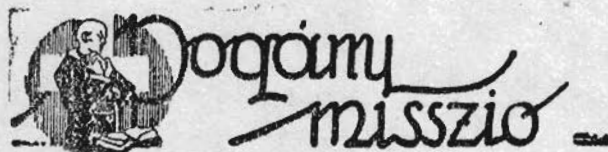
*Magasztaljátok s áldjátok az Urat
És éljen szívetekben az a tudat,
Ha pihenni tértek, vagy ha fölkeltek,
Hogy Nélküle egy percig sem élhettek.*

*Zengjétek éneket a jó Istennek,
Aki kormányozza a mindenségnek;
Zengjétek ti emberek, ifjak, vének,
Szívből háláéneket vagy nevének.*

*Zengjétek ti gyermekek, kicsik, nagyok,
Nektek is nyíljon hálára ajkatok;
És azt ne feledjétek el soha sem,
Hogy a ti atyátok is: a jó Isten.*

Dicsérje Őt a földnek minden népe:
Apraja, naguja, gazdaja, szegénye:
Minden ember csak Neki legyen hála,
Mert Ő a mi Istenünk és senki más.

HASZICS JÁNOS.

M Az ima ereje Egy dán író könyvében a következő történet olvasható: Néhány évvel ezelőtt Északamerikában egy cipész halt meg. Mint hívő ember sok anyagi áldozatot hozott a vasárnapi iskola és a pogány misszió érdekében. Élete utolsó éveiben ágyban fekvő beteg lett benuulás következtében. Most egyebet már nem tehetett a pogány misszióért, mint hogy imádkozott érte. Ezt pedig igen szorgalmasan megtette. Különösen a chinai pogány missziót szerette: az itt folyó munkáért sokat imádkozott. Egy kis könyvecskéje volt, melybe naponta valamit feljegyzett, de soha senkinek nem adta oda e könyvecskét, se nem mondta hogy mit is jegyez bele. Csak mikor meghalt akkor látták, hogy egy naplót vezetett, melybe feljegyezte, hogy melyik nap, miért és kiért is imádkozott.

Többek között pl. ez volt feljegyezve: Szept. 1. Az N-ben levő misszió állomásért könyörgök, hogy ne szenvedjen szükségét semmiben. Szept. 2-án: A testvérnőért, imádkozom, hogy az Úr lássa el őt minden testi és lelki jóval. Szept. 3: N. misszionáriusért könyörgök, hogy az Úr örökölje felette minden utján

Ilyen jegyzetek voltak a könyvecskéjében. A hozzátartozók úgy vélték, hogyha ezt a könyvecskét elküldik a chinai misszionáriusoknak, bizonyára örvendenek majd, ha ebből azt látják hogy Északamerikában egy hívő lélek mily hűséggel imádkozott értük. El is küldték.

Igy került a könyv a chinai missziói állomásra. Mint minden jól szervezett missziói állomáson, így ezen az állomáson is pontos naplót vezettek a napi eseményekről ami magában az állomáson, vagy a kerületben történik az alkalmasokkal vagy a benszülöttekkel.

Mikor összehasonlították az északamerikai cipésznek kis imanaplóját a misszió állomás naplójával csodálatos felfedezést tettek: u. i. a könyörgés és a beteljesülés szinte dátumról dátumra egyezett.

A misszió naplójában ez volt feljegyezve: Szept. 1. D. D. ma egy ismeretlen pártfogótól 500 fontsterlinget kapott szept. 2. A testvérnő aki pár nappal ezelőtt megbetegedett, ma örvendetesen javul. Szept. 3. N. misszionárius ma egy faluban áldásos missziói összejövetelt tartott, sokan még személyesen is beszéltek vele. Szept. 4. N. misszionárius falvában rablók jártak, de a misszionárius lakását nem bántották.

A missziói állomáson hálaosan vették tudó-

másul azt, hogy az Úr az imának ilyen erőt adott s valóra váltotta Jézus ama ígéretét „kérjétek s megadatik néktek.”

Testvérem! Még igen sok millió pogány él a földön; még a keresztyének közt is milliószámra megy a pogányéletűek száma. Mit teszel az ő megtérésükért? Adakozol és imádkozol? Emeld fel könyörgő szódat hittel az Úrhoz érettük s meg-lásd, hogy imáid nem lesznek hiábavalók!

W. J.

Gondolatok Jézus mennybemenetele napján.

Milyen jó annak, aki Budapestre akar menni, ha ott van egy jó barátja, aki gondoskodik jó szállásról, élelemről s megvárja az érkezőt s a megérkezés pillanatától fogva mindig mellette van, mint jó vezető, mint hű kísérő.

A hívő ember utiránya a mennyország. Oda készül, Oda vár rá a legjobb barátja: Krisztus. Milyen jól esik Jézus Krisztus szájából ezen ígéret hallani: Megyek az én Atyámhoz s ott elkészítem számotokra a helyet! Várok rátok! Imádkozom éretteket! Én vagyok a fej, ti a tagok, ahol a fej van, ott lesznek a tagok is! Atyám akarom, hogy ahol én vagyok, ott legyenek az enyimek is!

Mi abban a biztos reményben élünk s avval az édes, mindent legyőző hittel hunyjuk szeméinket álomra, hogy a földi élet után, odaát a Mester vár ránk örökélettel s részesít minket abban, ami az ő osztályrésze.

A vakond örökösen csak a sötét földet turja, de a sas a felhők fölé emelkedve közeledik a nap felé s annak melegében fürdik. A hívő lélek nem a múlt földi javak és örömei sokaságában dús-kál, hanem a két szárnyain felemelkedik a Krisztushoz s naponta egyesül vele, míg egyszer ez az egyesülés az örökéletben tökéletes lesz, soha nem szakítható! Szemünk az ég felé irányul, mert ott ami hazánk, mert onnan jó a mi Mesterünk, itélni eleveneket és holtakat.

W. J.

Ha valaki tüzet lát és nem ad vészjelt, nem bűnrészese-e a gyújtogatónak?

*

A biblia nem olvasó könyv, hanem az Élet könyve.

*

Proudhon (francia szocialista vezér) azt mondta: A keresztyének hazugok, mert ha hinnék is, amit vallanak, akkor nem volna sem éj-jelük sem nappaluk.

*

A hitelenség hasonlít a vékony jégkéreghez az egyes ember még át tud rajta siklani, de ha ép egész nép akar arra a vékony jégkéregre állani akkor beszakad s elnyeli az egész néptömeget!

(Stöcker.)

Junius.

1. *vasárnap.* Ján. 15. 26—16, 4, I. Pét. 4,8—11. Az én lelkem, mely te benned vagy és az én beszédem, melyeket adtam a te szádba, el nem távoznak a te szádból. Ezs. 59, 21. Ti viszont választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet, tulajdonul választott nép vagytok, hogy hirdessétek annak kiválóságait, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott titeket. I. Pét. 2. 9.
2. *hétfő.* 13. zsold. Luk. 12. 22—31. Az Ur léssen az ő népének reménye és az Izrael fíjainak erősségek. loel 3—16 Semmi kárhóztatás nincs tehát most azokra nézve, akik a Jézus Krisztusban vannak, Róm. 8. 1.
3. *kedd.* II. Sám. 7. 1—16. Luk. 12. 32—40 És álmot látá: Ime egy lajtorja áll vala a földön, melynek magassága az eget éri és ime az Istennek angyalai felmennek és alájönnek vala azon. I. Móz. 28. 12 Mivel amint bőségesen következnek be ránc a Krisztus szenvedései, úgy a Krisztus által ami vigasztalásunk is mind gazdagabb lesz. II. Kor. 1. 5.
4. *szerda.* II. Sám. 7. 17—29. Luk. 13. 32—30. Az Ur elfordítja a pogányoknak tanácsokat és elrontja a népeknek gondolatjaikat. 33. zsold. 10. Növekedjete a kegyelemben s a Megváltó Jézus Krisztusnak ismeretében. II. Pét. 3. 18.
5. *csüt.* II. Sám. 9; Luk. 14, 1—11. Az Izrael megszabadul az Urban örökkévaló szabadulással, nem szégyentültök meg és nem léztek gyalázatosok soha örökké. Ezs. 45. 17 Eszerint hit által megigazulva békességünk van Istennel ami Urunk Jézus Krisztus által. Róm. 5. 1.
6. *péntek.* II. Sám. 12, 1—10; Luk. 14. 12—24. A te tanácsoddal igazgatsz engemet, hogy azután a dicsőségbe fogadj be engemet. 73. zsold. 24. Amennyiben részetek jut Krisztus szenvedéseiből, örüljete, hogy az ő dicsőséges megjelenésekor is ujjongva örülhesete. I. Pét. 4. 13.
7. *szombat.* II. Sám. 12, 13—23. Ez. 36. 22—28. Tudom Uram, hogy igazak a te ítéleted és igazán ostoroztál engemet. 119. zsold. 75. Bizony, bizony mondom nektek, hogy aki hallja az én beszédemet és hisz annak, aki engem elküldött, annak örök élete van és nem megy ítéletre, hanem az már átment a halálból az életre. Ján. 5. 24.
8. *Pünkösdi vasárnap.* Ján. 14, 23—31; Ap. Csel. 2. 1—13. Nem olyan az Isten, mint az ember, hogy hazudjon és nem embernek fia, hogy elváltotassa ígéretét. IV. Móz. 23. 19. Mivel pedig fiak vagytok, elküldötte Isten az ő Fiának lelkét a ti szívetekbe, amely így kiált: Abba, óh Atya! Gal. 4. 6.
9. *hétfő.* Ján. 3. 16—21; Ap. Csel. 10. 42—48. De te Uram Isten cselekedjél jól velem a te nevedért, szabadíts meg engem. 109. zsold. 21. Isten szent lelkét töltött ránc bőven, ami megtorló Jézus Krisztusunk által, hogy mi megigazulva az ő kegyelméből örökösök legyünk az örök élet reménye szerint. Tit. 3. 6—7.
10. *kedd.* II. Sám. 15. 1—15; Luk. 14. 25—35. Szeretem az Urat, mert meghallgatja az én szómat és az én imádságomat. 116. zsold. 1. A lélek is segítségére van a mi gyengeségünknek. Mert azt, hogy mit kérjünk úgy amint kell nem tudjuk, hanem maga a Lélek jár közben értünk kimondhatatlan sóhajtásokkal. Róm. 8—26.
11. *szerda.* II. Sám. 15. 17—30; Luk. 15. 1—10. Mert akik engemet tisztelnek, azokat megtisztetem, de akik engem megutálnak, megutáltatnak. I. Sám. 2. 30. Ha valaki nekem szolgál, azt megbecsüli az én Atyám. Ján. 12. 26.
12. *csüt.* II. Sám. 16. 1—15; Luk. 15. 11—24. Felkele pedig Jonathán és mène Dávidhoz az erdőbe és megerősíté az ő kezét az Istenben. I. Sám. 23. 16. Törekedjete megtartani a Lélek egységét a béke köteléke által. Ef. 4. 3.
13. *péntek.* II. Sám. 17. 1—14; Luk. 15. 25—32. Mert e parancsolat, amelyet parancsolám ma néked, nem titkoltatott el tőled sem távol nincsen. V. Móz. 30. 11. Tudjátok, hogy hitetek megbizonyítása kitarást hoz létre. Jak. 1. 3.
14. *szombat.* II. Sám. 17. 15—29. Ezs. 6. 1—8. Sébából eljönnek, aranyat és temjént hoznak és az Urnak dicséretét hirdetik. Ezs. 60. 6. Aki hozzám jön, semmiesetre sem fogom elutasítani. Ján. 6. 37.
15. *vasárnap.* Ján. 3. 1—15; Róm. 11. 33—36. Mikor az Ur visszahozná a Sionnak foglyait, olyanok valának, mint akik álmodoznak. Akkor nevetséggel betelik a mi szánk és a mi nyelvünk vigassággal. 126. zsold. 12. Ama felső Jeruzsálem pedig szabad s ez, a mi anyánk. Gal. 4. 26.
16. *hétfő.* 14. zsold. Luk. 16. 1—13. Megemlékezem a te nevedről, nemzetségről nemzetségre. 45. zsold. 18. Vigyázzatok! Álljatok szilárdan a hitben, férfiasan és erősen. I. Kor. 16. 13.
17. *kedd.* II. Sám. 18. 1—18; Luk. 16. 19—31. Mert én veled vagyok azt mondja az Ur, hogy megtartsalak téged. Jer. 30, 11. Ha hisszesz meglátod az Istennek dicsőségét. Ján. 11, 40.
18. *szerda.* II. Sám. 18. 19—32. Luk. 17. 1—19. Kelj fel óh Isten, itéld meg a földet, mert te bírod mind a pogányokat. 82. zsold. 8. Atyám-fiai én magamról nem gondolom, hogy már elértem volna ám azt az egyet igen, hogy amik mögöttem vannak elfeledem, viszont azoknak, amik előttem vannak, neki dülök s így célegyenesen török ama jutalom felé. Fil. 3. 13.
19. *csütörtök.* II. Sám. 19. 1—24. Luk. 17. 20—37. Adjad szerelmes fiam a te szívedet nékem és a te szemeid az én utaimat szorgalmasan megőrizzék. Példa 23. 26. Forgolódjatok méltóan az Istenhez, aki elhívott titeket az ő királyságába és dicsőségébe. I. Tes. 2. 12.

20. *péntek.* II. Sám. 19. 25—40 Luk. 18. 1—14. Távol legyen tőlünk, hogy ellene támadjunk az Urnak és elforduljunk a mai napon az Urtól. Jós. 22. 23. Ami Urunk Jézus Krisztus megfog titeket erősíteni mindvégig feledhetetlenségben. I. Kor. 1. 8.
21. *szombat.* II. Sam. 24. 1—4. V. Móz. 6. 4—13. Imé mely igen jó és mely gyönyörűségecs dolog az atyafiaknak egyességben való lakások. 133. Zsolt. 1. Ha az egyik tag szenved, vele szenvednek az összes tagok s ha viszont az egyik tag dicséretben részesül, együtt örülnek vele a többi tagok is. I. Kor. 12. 26.
22. *vas.* Luk. 16. 19—31. I. Ján. 4. 16—11. Kicsoda szenvedheti el az ő eljövételének napját és kicsoda maradhat meg az ő megjelenésekor? Mal. 3. 2. A béke Istene szenteljen meg titeket mindenestül. I. Tess. 5. 23.
23. *hétfő.* 16. Zsolt. Luk. 18. 15—27. Hallgass meg engemet Uram, mert jó a te kegyelmességed! 69. Zsolt. 17. Résztvételej az Ur és könyörületes! Jak. 5. 11.
24. *kedd.* I. Krón. 28. 1—10. Luk. 18. 28—34. Az Ur csudálatos az ő tanácsában nagyságos az ő cselekedeteiben. Ézs. 28—29. Aki a versenyen küzd is nem nyer koszorút, csak ha szabályszerűen küzd. II. Tim. 2. 5.
25. *szerda.* I. Krón. 29. 1—20. Luk. 18. 35—43. Eljő Sionnak a Megváltó és azoknak kik megtérnek az ő hamisságokból a Jákób közül azt mondja az Ur. Ézsai. 59. 20. Ne szégyeld hát ami tanuk mellett való tanuskodást. II. Tim. 1. 8.
26. *Csüt.* I. Kir. 2. 1—4. Ap. Csel. 1. 1—11. Új nevet adnak néked, melyet az Ur szája nevez. Ézs. 62. 2. Nem a szolgaság lelkét vettétek ismét félelemre, hanem a fiuváfogadás lelkét vetétek! Róm. 8. 15.
27. *péntek.* I. Kir. 3. 1—15. Ap. Csel. 1. 12—26. Ime ez a szegény kiáltott és az Ur meghallgatta ötét és minden ő háboruságából megszabadította ötét. 34. Zsolt. 7. Az imádságban kintartók legyetek éber haladást tanusítva abban Kol. 4. 2.
28. *szombat.* I. Kir. 4. 21—34. Péld. 3. 1—12. Hatalmas dolgokat cselekedett az Ur mi velünk azért vigadunk. 126. Zsolt. 3. Én vagyok a jó pásztor és ismerem az enyéimet, s az enyéim ismernek engem. Ján. 10. 14.
29. *vas.* Jel. 14. 16—24. I. Ján. 3. 13—18. A te Urad Istened megemészti a tűz erős bosszuálló Isten V. Móz. 4. 24. Ha megvalljuk bűneinket és megtisztítson minket minden gonozságtól. I. Ján. 1. 9.
30. *hétfő.* 18. Zsolt. 1—7. Ap. Csel. 2. 1—13. Eszébe vevé egész Izrael népe, hogy Sámuel az Urnak hűséges prófétája volna. I. Sám. 3. 20. Itt az a szánalom áll fenn a vagyonekezelőkkel szemben, hogy bármelyikünk is hűnek bizonyuljon. I. Kor. 4. 2.

HOL ÉS MIKOR TARTUNK ISTENTISZTELETET

Budapest, VI. Felsőerdősor 5. földsz. Vasárnap d. e. 10 órákor istentisztelet, d. u. 5 órákor bibliamagyarázat, kedd d. u. 5 órákor bibliamagyarázat.

Budapest, VI. Felsőerdősor 5. I. em. Vasárnap d. e. 10 órákor istentisztelet csüt. este 7 órákor bibliamagyarázat

Budapest, Országbíró-ut 12—14 Vasárnap d. u. 3 órákor istentisztelet. Szerda este 7 órákor bibliamagyarázat.

Kispesten, Nagy Sándor-u. 5. sz. Vasárnap d. u. 4 órákor istentisztelet, Kedden este 7 órákor bibliamagyarázat. Péntek este 7 órákor bibliamagyarázat.

Cinkota, Ehmann-telep 3. barak, 2. ajtó. Vasárnap d. e. 10 órákor d. u. 5 órákor, Szerda este 7 órákor bibliamagyarázat

Nyiregyháza, Dessewffy-tér 10. sz. Vasárnap d. e. 1/2 11, este 8. Szerda és péntek este 8.

Téglagyár minden kedd este 8.

Ószöllő minden csütörtök este 8.

Nagykálló Kiskut-u. minden vasárnap d. u. 2.

Ibrány Alvég 231. minden vasárnap d. u. 2.

Miskolcz. Mellinda-u. 15. Minden vas. d. u. 4.

Hejőcsaba minden péntek este 8.

Dombóvár, Bezerédi-u. 27. Minden vasárnap és péntek este 8 bibliamagyarázat.

Kaposszekcső. Minden vasárnap d. e. 10 órákor istentisztelet. Szerda este bibliamagyarázat.

Kaposvár, Németh István-u. 2. Minden vas. d. u. 4 órákor, csüt. este 8 órákor bibliamagyarázat.

Döbröközön. Minden második vasárnap.

Győrkönyben kápolnában. Minden vasárnap d. e. 10 órákor, este 8 órákor istentisztelet, Szerda este 8 órákor bibliamagyarázat.

Nagyszékely. Minden második vasárnap d. e. 10 órákor istentisztelet

Borjád. Minden második vasárnap d. e. 10 órákor este órákor bibliamagyarázat.

Kiadó: „Keresztyén Könyvesház“ k. f. Szövetkezet
Budapest, VI., Felsőerdősor 5. szám.

A szerkesztésért felelős: WALLRABENSTEIN JAKAB.
Kiadóhivatal: Nyiregyháza, Dessewffy-tér 10. szám.